

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Jerzy Szczurewski (spr.)
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Andrzej Czapka
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 r.

sprawy:

A. W. (1)

oskarżonego z art. 53 ust. 1 i 2, art. 63 ust. 3, art. 62 ust. 2, art. 56 ust. 1 i 3, art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

T. K.

oskarżonego z art. 53 ust. 1 i 2, art. 63 ust. 3, art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży

z dnia 3 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 61/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w czynnie przypisanym oskarżonym w punkcie I (pierwszym) łączną ilość wytworzonej substancji psychotropowej siarczanu amfetaminy ustala na 32,2 litra;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat za II instancję od oskarżonych: A. W. (1) 2800 złotych, T. K. 800 złotych i obciąża ich po 1/4 części kosztami postępowania odwoławczego w pozostałej części obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 99/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w Łomży wyrok z dnia 3 stycznia 2020 roku sygn. akt II 61/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			
oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów	

	<p>prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzut		
I. II. III. Ad.I.1. Ad.I.2. Ad.I.3. Ad.I.4. Ad.III.	Apelacja obrońców oskarżonego A. W. (1) adw. K. S. i adw. J. B.: Zarzucili obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść, tj:	zasadny częściowo zasadny niezasadny	

**1. art. 7 k.p.k.
poprzez
dokonanie
dowolnej a nie
swobodnej oceny
zeznań
współpodejrzanego
T. K. oraz
świadka A. D.
polegającej na
bezpodstawnym
uznaniu przez
Sąd 1 Instancji,
iż w swoich
zeznaniach
konsekwentnie i
wiarygodnie
przedstawili oni
wszystkie
wydarzenia i
okoliczności
procederu jaki
miał miejsce w
miejscowości
j.przy ul. (...), w
sposób
szczegółowy
opisali
zachowania i
rolę oskarżonego
A. W. (1) w
tym procederze,
a ich zeznania są
logiczne, spójne
i mogą stanowić
pełnowartościowy
materiał
dowodowy, i
w konsekwencji
poczynienie
przez Sąd I
Instancji błędu
w ustaleniach
faktycznych
poprzez uznanie,
że A. W. (1)
wypełnił
znamiona
następujących**

**czynów
zabronionych:**

**a) z art. 53 ust.
1 w zw. z ust.
2 ustawy z dnia
29.07.2005 r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii
przypisanego mu
w pkt. I wyroku,**

**b) z art. 63 ust.
3 ustawy z dnia
29.07.2005 r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii
przypisanego mu
w pkt. II wyroku**

**c) z art. 56 ust.
3 ustawy z dnia
29.07.2005 r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii
przypisanego mu
w pkt. V wyroku**

**- podczas, gdy
prawidłowa
analiza i ocena
tych dowodów
(tj. zeznań
podejrzanego K.
oraz świadka
D.), w kontekście
pozostałych
dowodów, które
Sąd uznał za
nieprzydatne lub
niewiarygodne,
w tym wyjaśnień
oskarżonego A.
W. (1), powinna
prowadzić do
wniosku, że
zeznania te
złożyły osoby
będące w ścisłym
porozumieniu,
zostały one**

upřednio przygotowane i ujednolicone, a prezentowana przez nich wersja wydarzeń stoi w wyraźnej opozycji do zasad doświadczenia życiowego, wyjaśnień oskarżonego A. W. (1) oraz zeznań przesłuchanych w sprawie pozostałych świadków, co w tej sytuacji daje asumpt do stwierdzenia, że A. W. (1) nie posiadał wiedzy na temat produkcji amfetaminy i uprawy marihuany w znacznej skali na jego posesji i nie miał również wiedzy co do charakteru przewożonej w dniu 4 lipca 2017 r. substancji a tym samym nie był świadomy, że uczestniczy w obrocie znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci płynnej amfetaminy;

2. przepisu art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie

swobodnej oceny zeznań świadka A. O. poprzez danie wiary świadkowi, że produkcja amfetaminy na posesji w J. przy ul. (...) była wykonywana na zlecenie A. W. (1) i w konsekwencji poczynienie błędu w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że A. W. (1) wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 53 ust 1 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanego mu w pkt. I wyroku, podczas, gdy z zeznań tych jedynie wynika, iż podczas pobytu w J. na posesji należącej do oskarżonego, świadek poznał osobę o której T. K. i A. D. mówili, że jest to „właściciel” nieruchomości (bez przedstawienia z „nazwiska”) a co najważniejsze, osoba ta, jak wynika z opisu świadka O. była „szpakowa(ałwa)

a oskarżony A. W. (1) nie posiada włosów i tym samym nie może być tą osobą, która zgodnie z zeznaniami tego świadka zlecała i finansowała produkcję amfetaminy na należącej do oskarżonego posesji,

3. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. naruszenie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1, art. 201 i art. 202 § 1 i § 5 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji z urzędu dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa, w sytuacji, gdy wątpliwości dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonego A. W. (1) tempore criminis były na tyle poważne - co potwierdzone zostało okazywaną na rozprawie dokumentacją medyczną,

**pobytem
oskarżonego w
szpitalu
psychiatrycznym
w czasie trwania
postępowania
sądowego a także
samym
zachowaniem A.
W. (1) na
rozprawach -
co w ocenie
obrony powinno
skutkować
powzięciem przez
Sąd I instancji
wątpliwości co
do stanu zdrowia
oskarżonego w
okresie
obejmującym
daty popełnienia
zarzucanych mu
czynów a tym
samym
implikowało
zleceniem
wykonania w.w.
opinii;**

**4. obrazę
przepisów
postępowania,
która miała
wpływ na treść
zaskarżonego
wyroku, tj.
naruszenie art.
438 pkt 4
k.p.k. poprzez
orzeczenie wobec
oskarżonego za
czyn z pkt.
IV zaskarżonego
wyroku, rażąco
niewspółmiernie
surowej kary w
wymiarze 1 roku
i 2 miesięcy
pozbawienia**

wolności, która to kara nie uwzględnia występujących w niniejszej sprawie w stosunku do A. W. (1) okoliczności łagodzących, takich jak dotychczasowa niekaralność oskarżonego, postawa w trakcie śledztwa, wiek i jego nieposzlakowana opinia w środowisku, a których uwzględnienie przez Sąd powinno spowodować orzeczenie oskarżonemu znacznie łagodniejszej kary pozbawienia wolności w wymiarze pozwalającym na warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Ponadto, zarzucili naruszenie przepisu art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której A. W. (1) już na początku postępowania przygotowawczego

przyznał się i ujawnił informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu czynów zabronionych oraz istotne okoliczności ich popełnienia - zarzuty niezasadne.

Obrońcy oskarżonego T. K. adw. M. C.:

I. w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego czynu pierwszego:

1. na podstawie art. 438 pkt 2) i 3) k.p.k. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego przejawiające się w:

i. przyjęciu, iż wyjaśnienia

**oskarżonego T.
K. złożone przez
niego w toku
postępowania
przygotowawczego
prowadzonego
przez
Prokuraturę
Krajową pod
sygn. akt: PK V
WZ Ds. 66.2017
dotyczyły w
rzeczywistości
czynu
zarzucanego mu
w ramach aktu
oskarżenia
sformułowanego
przez
Prokuraturę
Okręgową
Warszawa Praga
w Warszawie w
ramach
postępowania
prowadzonego
pod sygn. akt: PO
I Ds.165.2017 w
sytuacji gdy w
akcie oskarżenia
mowa jest o
jednym czynie,
zaś wyjaśnienia
oskarżonego, na
które w
uzasadnieniu
wyroku powołał
się Sąd
Okręgowy w
Łomży odnoszą
się do kilku
sprecyzowanych
procesów
produkcyjnych,
które objęte są
postępowaniem
prowadzonym
przez
Prokuraturę
Krajową pod**

**sygn. akt: PK V
WZ Ds. 66.2017;**

**ii. przyjęciu, iż
zeznania
świadka A. D.
złożone w toku
postępowania
prowadzonego
przez Sąd
Okręgowy w
Łomży odnoszą
się do czynu
zarzucanego A.
W. (1) i T. K.
w ramach pkt. I
aktu oskarżenia
z dnia 13 lipca
2018 r. w sytuacji
gdy w sposób
jednoznaczny
wynika z nich,
że odnoszą się
one do ściśle
określonych
procesów
produkcyjnych
których było
kilka i które
objęte są
postępowaniem
prowadzonym
przez
Prokuraturę
Krajową pod
sygn. akt: PK V
WZ Ds. 66.2017**

**iii. przyjęciu, iż
zeznania
świadka A. O.
złożone w toku
postępowania
prowadzonego
przez Sąd
Okręgowy w
Łomży odnoszą
się do czynu
zarzucanego A.
W. (1) i T. K.**

w ramach pkt. I aktu oskarżenia z dnia 13 lipca 2018 r. w sytuacji gdy w sposób jednoznaczny wynika z nich, że odnoszą się one do ściśle określonych procesów produkcyjnych, których było kilka i które objęte są postępowaniem prowadzonym przez Prokuraturę Krajową pod sygn. akt: PK V WZ Ds. 66.2017 iv. przyjęciu, iż oględziny domku letniskowego, oględziny przyczepy campingowej oraz opinie biegłych z zakresu genetyki, badań chemicznych i daktyloskopijnych potwierdzają, iż T. K. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt I zaskarżonego wyroku, w sytuacji gdy w świetle wyjaśnień T. K., zeznań świadków A. O. i A. D., nie sposób stwierdzić, czy wskazane dowody są

**efektem czynu
przypisanego T.
K. i A. W.
(1) w pkt.
I zaskarżonego
wyroku, czy też
efektem czynów
szczegółowo
opisanych
zarówno przez
oskarżonego T.
K., jak i
świadców A.
O. i A. D.
w ramach ich
zeznań złożonych
w toku
postępowania
prowadzonego
przez
Prokuraturę
Krajową pod
sygn. akt: PK V
WZ Ds. 66.2017**

**co w
konsekwencji
doprowadziło do
błędu w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia
polegającego na
przyjęciu, że T.
K. dopuścił się
czynu
przypisanego mu
w pkt I
zaskarżonego
wyroku;**

**b. art. 424 §
1 pkt 1 i
2 k.p.k. poprzez
sporządzenie
uzasadnienia
wyroku nie
przystającego do**

jego sentencji, co skutkuje brakiem możliwości merytorycznego skontrolowania wyroku;

2. ewentualnie w przypadku nie uwzględnienia powyższych zarzutów - na podstawie art. 438 pkt 1a) k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie i tym samym brak obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia wymierzonej oskarżonemu T. K. kary pomimo, iż z ustaleń faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia wynika, iż oskarżony w wyjaśnieniach złożonych w toku śledztwa PK V WZ Ds. 66.2017 prowadzonego przez Prokuraturę Krajową (które w przypadku przyjęcia przez sąd, że czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I zaskarżonego

wyroku jest w rzeczywistości tożsamy z czynami zarzucanymi T. K. w ramach postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Krajową pod sygn. akt: PK V WZ Ds. 66.2017 pokrywało się z postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową Warszawa Praga w Warszawie pod sygn. akt: PO I Ds. 165.2017, ergo odnośnie tego samego czynu prowadzono w rzeczywistości dwa postępowania przygotowawcze, przy czym to właśnie materiały zgromadzone w ramach postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Krajową stały się de facto podstawą do wydania wyroku skazującego) ujawnił informacje dotyczące osób

*uczestniczących
w popełnieniu
przestępstwa
oraz istotne
okoliczności jego
popełnienia, a
jego wyjaśnienia
były istotnym
dowodem w
zakresie
czynionych przez
Sąd w
przedmiotowym
postępowaniu
ustaleń
faktycznych i
odpowiedzialności
oskarżonych;*

*3. ewentualnie
w przypadku nie
uwzględnienia
powyższych
zarzutów na
podstawie art.
438 pkt 4)
k.p.k. rażąco
niewspółmierność
wymierzonej
oskarżonemu
kary, wynikłą z
niedostrzeżenia,
iż z uwagi na
postawę
procesową T. K.,
w szczególności
przyznania się do
zarzucanego mu
czynu,
podtrzymania i
uzupełnienia
swoich
obszernych
wyjaśnień
złożonych w toku
śledztwa
prowadzonego
przez
Prokuraturę
Krajową, które*

**istotnie
poszerzyły
wiedzę o
zdarzeniach
będących
przedmiotem
niniejszego
postępowania,
zachodzą w
stosunku do tego
oskarżonego
podstawy do
nadzwyczajnego
złagodzenia
kary;**

**II. w zakresie
rozstrzygnięcia
dotyczącego
czynu drugiego
- na podstawie
art. 438 pkt
4) k.p.k. rażąco
niewspółmierność
wymierzonej
kary, polegającą
na orzeczeniu
kary rodzajowo
zbyt surowej,
wynikającą w
szczególności z
przydania
nadmiernego
znaczenia
okolicznościom
obciążającym
(m.in.: znaczna
społeczna
szkodliwość
czynu, zamiar i
motywacja
sprawcy, liczba
uprawianych
konopi innych
niż włókniste),
przy
jednoczesnym
pominięciu bądź
nieprzydaniu
należytej wagi**

**szeregowi
okoliczności
łagodzących
(m.in. postawa
procesowa
oskarżonego, w
szczególności
przyznanie się do
zarzucanego mu
czynu,
podtrzymanie i
uzupełnienie
swoich
obszernych
wyjaśnień
złożonych w toku
śledztwa
prowadzonego
przez
Prokuraturę
Krajową, które
istotnie
poszerzyły
wiedzę o
zdarzeniach
będących
przedmiotem
niniejszego
postępowania,
jego
dotychczasowa
niekaralność,
pozytywna
opinia z miejsca
zamieszkania);**

**III. w zakresie
rozstrzygnięcia
dotyczącego
czynu trzeciego
- na podstawie
art. 438 pkt
2) k.p.k. mającą
wpływ na treść
orzeczenia
obrazę przepisów
postępowania, to
jest art. 7 k.p.k.,
poprzez uznanie
za**

**niewiarygodne
wyjaśnień
oskarżonego T.
K., w zakresie w
jakim twierdził,
iż substancja
ujawniona w
trakcie
przeszukania
domku
letniskowego w
postaci ziela
konopi innych
niż włókniste
w ilości 17,97
grama netto
należała do
oskarżonego A.
W. (1), przy
jednoczesnym
daniu wiary
wyjaśnieniom
oskarżonego A.
W. (1) w
tym zakresie,
w sytuacji gdy
oskarżony T.
K. w toku
postępowania
składał spójne,
konsekwentne
wyjaśnienia, a z
żadnego dowodu
przeprowadzonego
w toku
postępowania
nie wynikało,
iż to on był
posiadaczem
rzeczonego
suszu, a w
konsekwencji
błędne ustalenie,
że oskarżony
posiadał 17,97
grama netto
środka
odurzającego w
postaci ziela
konopi innych**

*niż włókniste,
co w efekcie
skutkowało
błędym
przypisaniem
oskarżonemu
czynu z art. 62
ust. 1 ustawy
z dnia 29 lipca
2005 roku o
przeciwdziałaniu
narkomanii -
zarzuty
niezasadne.*

*Apelacja
prokuratora:*

*- obraży
przepisów prawa
procesowego tj.*

*- art. 7 kpk, która
miała wpływ na
treść orzeczenia,
polegająca na
przekroczeniu
granic
swobodnej oceny
dowodów i zasad
prawidłowego
rozumowania,
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego przez
wybiórcze
potraktowanie
dowodów
zgromadzonych
w postępowaniu
PK V WZ Ds.
66.2017
Prokuratury
Krajowej i
pominięcie
istotnych
elementów z
zeznań A. D. i T.
K.*

**- co skutkowało
błędem w
ustaleniach
faktycznych,
mającym wpływ
na treść
orzeczenia,
polegającym na
przyjęciu,**

**1. odnośnie czynu
z pkt. I, że
oskarżeni
uczestniczyli w
trzech procesach
produkcyjnych
do lipca 2016
roku i
wyprodukowali
16,8 kg.
siarczanu
amfetaminy
podczas, gdy z
materiału
dowodowego
wynika, że
procesów
produkcyjnych
był więcej, tj.
cztery dokonane
i jeden w formie
usiłowania,
oskarżeni
wyprodukowali
znacznie większą
ilość
amfaetaminy niż
przyjeta przez
Sąd tj. 43,2
l., a ostatnia
produkcja miała
miejsce w
czerwcu 2017
roku.**

**2. odnośnie
czynu z pkt V, że
oskarżony A. W.
(1) uczestniczył
w obrocie**

	<p>znacznych ilości substancji psychotropowej nabywając od ustalonej osoby 28 litrów tej substancji, podczas gdy z materiału dowodowego w postaci zeznań A. D. wynika, że nabył tej substancji nie mniej niż 55 litrów - częściowo zasadny.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k., jeżeli sąd zmienia lub utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku został złożony przez obrońców oskarżonego A. W. (1). W związku z tym niniejsze uzasadnienie, zgodnie z art. 423 § 1a k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 zd. 2 k.p.k., ogranicza</p>			

się wyłącznie do tych części wyroku oraz zarzutów apelacyjnych, które dotyczą oskarżonego A. W. (1). Omówiona zostanie nadto apelacja prokuratora jako, że zmiany dokonane w zaskarżonym wyroku nastąpiły po częściowym uwzględnieniu zarzutów tej apelacji.

Co do apelacji obrońców oskarżonego A. W. (1). Sąd Apelacyjny nie podzielił zarówno wskazanych zarzutów, jak i wywodów przytoczonych na ich poparcie. Nie dopatrył się w zaskarżonym wyroku obrazy jakiegokolwiek przepisu procedury karnej, które to uchybienia mogłyby rzutować na treść wydanego wyroku, zwłaszcza w zakresie uniewinnienia oskarżonego od

**przypisanych mu
w punktach I,
II i V czynów.
W pełni należy
podzielić
argumentację
Sądu I instancji
co do analizy i
oceny zebranego
i ujawnionego
materiału
dowodowego.**

**Kontrola
odwoławcza nie
wykazała by
Sąd Okręgowy
dopuścił się
podnoszonej
przez skarżących
obrazy art. 7
k.p.k. Nie
dowodzi jej w
szczegółności
fakt, że ustalenia
poczyniono
głównie w
oparciu o
wyjaśnienia
oskarżonego T.
K. i zeznania
A. D. odrzucając
wyjaśnienia
oskarżonego
nieprzyznającego
się do
popętnienia
przypisanych mu
w/w czynów.**

**To, że ustalenia
faktyczne
czynione były
przez sąd w
oparciu o
dowody
niekorzystne z
punktu widzenia
odpowiedzialności
oskarżonego nie**

oznacza, że sąd
dopuścił się
obrazy
przepisów
postępowania.
Oczywistym jest,
że ustalenia
faktyczne winny
być
konstruowane
na podstawie
dowodów,
którym
przyznano
przymiot
wiarygodności.
Skoro dowodom
niekorzystnym z
punktu widzenia
odpowiedzialności
oskarżonego A.
W. (1) (zeznania
A. D.,
wyjaśnienia T.
K.) Sąd przyznał
tę cechę, to nie
sposób
skutecznie czynić
zarzutu, że doszło
do złamania
zasady
obiektywizmu.
Tak samo odnieść
należy do
twierdzenia
skarżących
dotyczącego
nieużyteczności
procesowej
pozostałych
dowodów w tym
wyjaśnień
oskarżonego A.
W. (1). Pamiętać
należy, że ocena
dowodów
pozostawiona
jest sądowi
orzekającemu.
Pozostaje ona zaś

pod ochroną art. 7 k.p.k. gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy – art. 410 k.p.k., stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego, jest wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowana w uzasadnieniu wyroku – art. 424 § 1 k.p.k.

Dokonując szczegółowej analizy wyjaśnień T. K. (zarówno przed jak i po zmianie linii obrony) i zeznań A. D. w pełni podzielić należy ich ocenę dokonaną przez Sąd Okręgowy. Bez wątpienia są one spójne, logiczne i generalnie konsekwentne, a zatem nie tylko mogą stanowić, ale stanowią

jedynie wiarygodny i pełnowartościowy materiał dowodowy. Natomiast jednoznacznie i kategorycznie odrzucić należy twierdzenie skarżących, iż były to osoby pozostające w ścisłym porozumieniu, zostały do depozycji przygotowane, a ich wersje ujednolicone. Nic bardziej błędnego. Wynika to wprost z analizy ich depozycji. O ile są one zgodne co do ilości i okoliczności przebiegu procesów produkcyjnych, o tyle zachodzą w nich rozbieżności co ilości wyprodukowanych substancji psychotropowych. A są to okoliczności, które zwrócono by szczególną uwagę w wypadku tendencyjnego przygotowania depozycji. W tym miejscu Sąd Apelacyjny jedynie wskazał owe

**rozbieżności,
natomiast ich
dokładną
analizę, by
uniknąć
powielania
argumentacji,
zaprezentuje
niżej przy ocenie
zarzutów
apelacji
prokuratora.
Wykluczając
tendencyjne
uzgodnienie tych
depozycji
podkreślić i
wyeksponować
należy,
dokładnie
przeanalizowany
przez Sąd
Okręgowy na
k.11 pisemnego
uzasadnienia
wyroku, brak
motywu do
tendencyjnego
obciążania A. W.
(1). Wykluczone
zatem jest
sugerowane w
uzasadnieniu
apelacji
„podmienienie”
faktycznego
zleceniodawcy
całego procederu
na oskarżonego
W.. Bez
wątpienia
faktycznym
zleceniodawcą
całego procederu
był oskarżony A.
W. (1). A za
uzasadnieniem
tego wniosku
stoją tak
akcentowane**

przez skarżących
i co się okazuje
bezcenne zasady
doświadczenia
życiowego. I tak
po pierwsze to na
posesji
oskarżonego
ujawniono linie
do produkcji
amfetaminy i
oprzyrządowanie
do uprawy
konopi innych
niż włókniste
i wytwarzania
suszu roślinnego.
Po drugie ilość
tych urządzeń
oraz areał upraw
wyklucza, aby
oskarżony nie
wiedział o
produkcji
amfetaminy i
uprawie konopi
innych niż
włókniste.
Wreszcie po
trzecie zakup
tych urządzeń,
środków
chemicznych do
wytworzenia
amfetaminy
wymagała
znacznych
środków
finansowych,
którymi
dysponował
jedynie
oskarżony A.
W. (1). Zatem
wskazane
okoliczności w
zestawieniu z
wyjaśnieniami T.
K. i zeznaniami
A. D. uprost

wykazują nie tylko na wiedzę oskarżonego co do produkcji amfetaminy i uprawy marihuany w znacznej skali, ale także wiedzy co do charakteru przewożonej w dniu 4 lipca 2017 roku substancji (zeznania A. D. i zeznania funkcjonariuszy dokonujących zatrzymania).

Nie można też podzielić zarzutu dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka A. O.. Wskazać należy, iż produkcja amfetaminy temu świadkowi przez A. D. nie jest objęta zarzutem w niniejszej sprawie. W związku z tym zeznania A. O. stanowią materiał dowodowy uzupełniający. Skarżący zdecydowanie przeceniają wartość dowodową tych zeznań i z zawartego w nim opisu „właściciela” posesji wywodzą

zbyt daleko idące wnioski. Przede wszystkim D. i K. przedstawiając O. „właściciela” posesji nie mogli przedstawić nikogo innego jak tylko A. W. (1). Ponadto „szpakowatość” to nie tylko sama siwizna włosów jak chcą skarżący lecz także ostrość i pociągłość rysów twarzy.

Reasumując stwierdzić należy, iż zaprezentowany w tym zarzucie argument żadną miarą nie wyklucza oskarżonego jako osoby zlecającej A. D. jako głównemu chemikowi i T. K. jako jego pomocnikowi produkcję amfetaminy.

Ad.I.3. Sąd Apelacyjny nie widzi naruszenia art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k., art. 201 k.p.k. i art. 202 § 1 i § 5 k.p.k. Okazywana dokumentacja medyczna i pobyt oskarżonego w szpitalu psychiatrycznym

w ocenie Sądu Okręgowego nie wzbudziły wątpliwości co do stanu zdrowia oskarżonego i tym samym nie skutkowały koniecznością dopuszczenia dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa. Trudno tej oceny nie podzielić, a Sąd Apelacyjny czyni to także przez pryzmat bezpośredniego kontaktu z oskarżonym na rozprawie apelacyjnej. Sformułowany zarzut nie został, poza jego powtórzeniem, rozwinięty w uzasadnieniu apelacji. Dlatego też Sąd Apelacyjny czuje się zwolniony z szerszego ustosunkowywania się do przedmiotowego zarzutu.

Kończąc w tym miejscu analizę zarzutów procesowych nie sposób nie podkreślić, że omówiony osobowy materiał dowodowy jest

czytelny i jednoznaczny, w konsekwencji wytrącił skarżącym argumenty możliwe do podzielenia przynajmniej w najdrobniejszym, istotnym dla rozstrzygnięcia, zakresie. Trzeba przyznać, że skrupulatne, drobiazgowo i wyczerpujące przeprowadzenie postępowania dowodowego i w konsekwencji logiczna, wielowątkowa i praktycznie kompletna jego ocena okazała się miazdząca i ponad wszelką wątpliwość wykazała winę oskarżonego w popełnieniu czynów przypisanych mu w pkt. I, II i V wyroku.

Ad.1.4. Co do orzeczenia wobec oskarżonego za czyn przypisany w pkt. IV kary w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Przypomnieć trzeba, że wymiar kary pozostawiony

jest, w ramach
zakreślonych
przez art. 53 i
następne
kodeksu
karnego,
sędziowskiemu
swobodnemu
uznaniu. Aby
zatem dowieść
nietrafności
orzeczenia o
karze
uzasadniającej
jego zmianę
należy wykazać,
że granice
swobodnego
uznania
sędziowskiego
zostały
przekroczone i
wymierzona
kara jest rażąco
niewspółmierna.
W orzecznictwie
przyjmuje się, że
zarzut
niewspółmierności
kary, jako zarzut
z kategorii ocen,
można zasadnie
podnosić
wówczas, gdy
kara, mieszcząca
się w granicach
ustawowego
zagrożenia, nie
uwzględnia w
sposób właściwy
dyrektyw
wymiaru kary i
wszystkich
istotnych
okoliczności,
związanych
zarówno z
popelnionym
przestępstwem,
jak i osobą

sprawcy. Przy czym, zgodnie z treścią art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Nie może być zatem w ramach tej przyczyny odwoławczej dokonywana korekta w każdej sytuacji, w której sąd odwoławczy dochodzi do wniosku, że karę należałoby ukształtować nieco odmiennie, tj. że kara jest po prostu zbyt surowa lub zbyt łagodna. Chodzi o różnicę ocen o zasadniczym charakterze, prowadzącą się do znacznej dysproporcji, która powoduje, że orzeczona kara jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować i w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Skarżący nie wykazali żadnych okoliczności, w świetle których wymierzoną oskarżonemu za ten czyn karę można byłoby

*traktować w
takich
kategoriach.
Wywody apelacji
stanowią jedynie
polemikę z
argumentacją
zawartą w
motywach
zaskarżonego
wyroku, która
nie może
wywrzeć
oczekiwanego
przez jej autorów
skutku.
Zwłaszcza, że
przy wymiarze
tak kar
jednostkowych
jak i łącznej
pozbawienia
wolności i
grzywny miał na
uwadze
eksponowane
przez skarżących
okoliczności
łagodzące.*

*Co do zarzutu
naruszenia
przepisu art. 60
§ 3 k.k. poprzez
jego
niezastosowanie
wobec
oskarżonego A.
W. (1).
Poczynione w
sprawie
ustalenia
zezwalają na
jednoznaczne i
kategoryczne
stwierdzenie, że
żadną miarą
Sąd Okręgowy
nie dopuścił się
zarzuczonego*

**błędnego
niezastosowania
przepisu art.
60 § 3 k.k.
W ocenie Sadu
Apelacyjnego nie
zachodzą
jakośkolwiek
podstawy do
zastosowania
instytucji
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
względem A. W.
(1). Zresztą jej
stosowania nie
brał pod uwagę
Sąd Okręgowy
dyskwalifikując
całkowicie
wiarygodność
wyjaśnień
oskarżonego. Tu
trzeba wskazać,
iż w wypadku
stwierdzenia
istnienia
przesłanek z art.
60 § 3 k.k. jego
zastosowanie
jest
obligatoryjne.
Dlatego też skoro
ustawodawca
pewne
dobrodziejstwo
„daje i je
gwarantuje” to
oczekuje w
zamian
informacji co
do uczestników
i okoliczności
nowych
(dotychczas
nieznanych),
istotnych,
wiarygodnych,
pełnych i
kompletnych zaś**

*od oskarżonego
wobec którego
będzie
zastosowane
nadzwyczajne
złagodzenie kary
w oparciu o
regulację art.
60 § 3 k.k.
wymaga przede
wszystkim
rzetelności,
lojalności i
prawdomówności.
Jako pewna
forma „czynnego
żalu” musi być
nacechowana
skruchą i chęcią
współpracy z
organami
ścigania. Przy
czym wszystkie
wskazane wyżej
atrybuty nie są
wymienione ad
hoc lecz
wynikają po
pierwsze wprost
z przepisu, po
drugie z
niezwykle
bogatego i
wieloletniego już
dorobku
orzecznictwa
Sądu
Najwyższego i
sądów
powszechnych i
równie bogatego
i przy tym
zgodnego
stanowiska
doktryny.
Szerokie
spektrum tych
wymogów, tak co
do uczestników
jak i okoliczności*

*powoduje i ma
tę dobrą stronę,
że instytucja ta
jest stosunkowo
łatwa, w
znaczeniu
czytelna i
oczywista, w
stosowaniu. I w
tej sprawie w
wypadku
oskarżonego A.
W. (1),
całościowa ocena
jego postawy w
sposób
kategoryczny i
jednoznaczny
sprzeciwia się
zastosowaniu
wobec niego
regulacji art. 60
§ 3 k.k. Ponadto
na co także
Sąd Apelacyjny
wskazywał wyżej
przepis art. 60 §
3 k.k. wymaga
ujawnienia
okoliczności
nowych -
dotychczas
nieznanych
organom
ścigania, a
wyjaśnienia
oskarżonego
takowych nie
zawierały.
Reasumując przy
pełnym szacunku
dla wartości
apelacji i
ekspresyjnych i
wartościowych
wystąpień
ustnych na
rozprawie
apelacyjnej
skromność*

**argumentacji
jest
konsekwencją
braku
obiektywnych
argumentów,
które
uzasadniałyby
możliwość
zastosowania tej
instytucji wobec
oskarżonego A.
W. (1). Trudno
bowiem
zaakceptować
okoliczności
zdecydowanie
przecenione
przez skarżących
jak też doszukać
się okoliczności,
które po prostu
nie zaistniały.**

**Natomiast
apelacja
prokuratora,
wprawdzie w
niewielkim
zakresie, ale
okazała się
zasadna. Sąd
Apelacyjny
podzielił zarzut,
iż w czynie
przypisanym
oskarżonemu w
punkcie I
(pierwszym)
wytworzyli oni
32.2 litrów
siarczanu
amfetaminy, a
więc więcej niż
ustalił Sąd
Okręgowy.
Zgodzić się
należy z
argumentem
prokuratora, iż**

**błędny jest
ustalenie ilości
wyprodukowanej
substancji
psychotropowej
w oparciu o
opinię biegłych,
a nie materiał
dowodowy. Tu
jednak trzeba
wskazać, iż
dokonana przez
Sąd Apelacyjny
analiza tego
materiału
dowodowego nie
doprowadziła do
podzielenia
twierdzeń
prokuratora, iż
oskarżeni
uczestniczyli w
czterech
dokonanych i
jednym
usiłowaniu
nielegalnego
wytworzenia
płynnej
amfetaminy i
wytworzenia
43,2 litrów tej
substancji. Za
podstawę tych
ustaleń Sąd
Apelacyjny
przyjął analizę
wyjaśnień
oskarżonego T.
K. i zeznań A. D..
Z
konsekwentnych
wyjaśnień
pierwszego z
wymienionych
(k.1726odw-1727odw.,
k.1663, k.
1664-1669)
wynika, iż A.
D. wspólnie z**

nim wykonali dla A. W. (1) trzy procesy produkcyjne przy wykorzystaniu dwóch linii produkcyjnych. Tak też ustalił to Sąd Okręgowy: pierwszy w listopadzie 2015r., drugi w styczniu 2016r., trzeci w lipcu 2016r. Wytworzyli wtedy odpowiednio 4,6, 4,5, 4,5 litrów siarczanu amfetaminy. Czwarty nieudany proces miał miejsce wiosną 2017r. i po nim zdemontowano linię produkcyjną. Z kolei z zeznań A. D. (k.1746odw.-1748, k1700-1703, k.1705-1708) wynika, iż wspólnie dla A. W. (1) wykonali cztery udane procesy produkcyjne i jeden nieudany. Daty trzech pierwszych udanych procesów i jednego nieudanego są zgodne z wyjaśnieniami T.

**K.. Natomiast
czwarty ostatni
proces miał
miejsce w
czerwcu 2017r.
Jednocześnie
zeznał, iż
wytworzyli
odpowiednio 13,
9,6, 9,6, 11
litrów siarczanu
amfetaminy. Za
udowodnione
należało przyjąć,
w oparciu o
zgodne
wyjaśnienia i
zeznania w/w,
trzy udane i
jeden nieudany
procesy
produkcyjne.
Wątpliwości
budził
wskazywany
przez D. czwarty
udany proces
gdyż po pierwsze
nie potwierdzał
go mieszkający
na posesji
oskarżonego T.
K., po drugie w
tym czasie linia
produkcyjna
była już
zdemontowana.
Natomiast co do
ilości
wyprodukowanego
siarczanu
amfetaminy
ustalenia
należało
poczynić w
oparciu o
zeznania A. D.
(k. 1708). On
był głównym
chemikiem i jako**

jedyny mógł precyzyjnie określić ilości wyprodukowanych substancji.

Dlatego też w oparciu o te zeznania Sąd Apelacyjny poczynił ostateczne ustalenia co do ilości wyprodukowanych substancji. Nie dyskwalifikuje to całości wyjaśnień T. K. lecz należało mieć na względzie, iż pełnił on rolę jak to sam określił „przynieś, podaj, pozamiataj” co w sposób oczywisty przemawia za tym by w tej kwestii przyznać pierwszeństwo zeznaniom „chemika” A. D..

Przechodząc do analizy drugiego zarzutu tej apelacji dotyczącego błędnego ustalenia ilości amfetaminy zasadowej w formie płynnej nabytej przez oskarżonego A. W. (1) od ustalonej osoby. Sąd Okręgowy tę ilość ustalił na 28 litrów

**opierając się na
konsekwentnych
wyjaśnieniach T.
K. (k.1670,
k.1681-1682).**

**Wiedzę o trzech
odbiorach
substancji w
ilościach 5, 7 i
11 litrów od A.
D. przez A. W.
(1) miał właśnie
od A. D.. Żądanie
prokuratora by
przyjąć
wynikającą z
zeznań A. D.
ilość 55 litrów
substancji nie ma
racji bytu. Tu
Sąd Apelacyjny
całkowicie
podziela
ustalenia i
analizę Sądu
Okręgowego w
tym przedmiocie
zawartą na k.
15-16 pisemnego
uzasadnienia
wyroku.**

**Wskazane wyżej
ilości trzech
zakupów (5, 7 i
11 litrów) plus
ilość amfetaminy
zasadowej
zabezpieczona w
chwili
zatrzymania
oskarżonego W.
(5 litrów) daje
ilość 28 litrów,
a więc „pewną”,
jak to określa
Sąd Okręgowy,
negując tym
samym zeznania
A. D. w tym
przedmiocie. Sąd**

<p>Apelacyjny w pełni tą argumentację podziela i akceptuje. Doda jedynie jako argument przemawiający za trafnością oceny zeznań A. D., iż A. D. twierdził, że tylko w maju-czerwcu 2017 roku W. zakupił u niego 25-30 litrów amfetaminy zasadowej. Gdyby tak było to przy zdemontowanych liniach produkcyjnych i niemożności jej dalszego przerobu zakupiona substancja zostałaaby zabezpieczona na posesji oskarżonego po jego zatrzymaniu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Apelacji obrońców oskarżonego A. W. (1): wnieśli o: - zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	

**oskarżonego od
zarzucanych mu
czynów z pkt.
I, II,V sentencji
wyroku.**

**- wymierzenie
oskarżonemu A.
W. (1)
względniejszej
kary w zakresie
czynu z pkt. IV
sentencji wyroku**

**Z daleko idącej
ostrożności
procesowej, jako
zarzut
ewentualny, w
wypadku
uznania przez
Sąd II Instancji
niezasadności
zarzutów
podniesionych
powyżej, obrona
zgłasza również
na podstawie art.
427 § 1 i 2 k.p.k.
i art. 438 pkt
4 k.p.k. zarzut
niewspółmierności
kary (łącznie)
orzeczonej
względem
oskarżonego w
wymiarze 5
(pięciu) lat
pozbawienia
wolności oraz
kary (łącznie)
grzywny w
wymiarze 300
stawek
dziennych przy
ustaleniu
wysokości jednej
stawki grzywny
na kwotę 40
złotych, przy**

wymiarze
których Sąd I
Instancji
pominął istotne
okoliczności
łagodzące, tj.:
wcześniejszą
niekaralność
oskarżonego,
motywację i
sposób
zachowania się
sprawcy, jego
postawę w
trakcie
postępowania
przygotowawczego
oraz
właściwości,
warunki
osobiste, dobrą
opinię w
środowisku, w
tym jego
aktywność w
wspieraniu
inicjatyw
lokalnych, które
przemawiały za
wymierzeniem
oskarżonemu
łagodniejszej
kary - wnioski
niezasadne.

Apelacji obrońcy
oskarżonego T.
K. o:

1. uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
Sądowi I
instancji,
ewentualnie

**2. zmianę
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
rozstrzygnięcia
dotyczącego
czynu
pierwszego -
poprzez
nadzwyczajne
złagodzenie kary
na podstawie art.
60 § 3 k.k.,
ewentualnie na
podstawie art. 60
§ 2 pkt 2) k.k.;**

**3. zmianę
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
rozstrzygnięcia
dotyczącego
czynu drugiego -
poprzez
wymierzenie
oskarżonemu
nieizolacyjnej
kary w dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia,
ewentualnie
obniżenie kary
10 miesięcy
pozbawienia
wolności i
orzeczenie tej
kary w dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia;**

**4. zmianę
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
rozstrzygnięcia
dotyczącego
czynu trzeciego -**

poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z

dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na podstawie art. 414 § 1 zd. 2) k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1) k.p.k. - wnioski niezasadne.

Apelacji prokuratora o:

zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zmianę opisów czynów z pkt. I i V wyroku - częściowo zasadny.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Żadną miarą nie można się zgodzić z wnioskami obrońców oskarżonego A. W. (1). Szczegółowe uzasadnienie zawarte jest wyżej w analizie ich zarzutów apelacyjnych.

W drobnej części uwzględniono wniossek prokuratora co do przyjęcia większej niż ustalona przez Sąd I instancji ilości wytworzonej substancji psychotropowej. Szczegółowe uzasadnienie zawarte wyżej w analizie zarzutów apelacji prokuratora.

Co do orzeczonych kar pozbawienia wolności i grzywny tak jednostkowych jak i łącznej brak było podstaw do ich korekty.

**4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności

**5.
ROZSTRZYGNIECIE**

<p>SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Poza zmianą ilości wytworzonej przez oskarżonych substancji psychotropowej siarczanu amfetaminy i przypisanej im w pkt. I wyroku w pozostałym zakresie wyrok został utrzymany w mocy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Poza błędnym ustaleniem ilości wytworzonej przez oskarżonych substancji psychotropowej (przypisanej im w pkt. I) Sąd I instancji nie dopuścił się żadnych błędów natury logicznej, faktycznej, ani tym bardziej prawnej</p>		

**dokonując oceny
poszczególnych
przestępczych
zachowań
oskarżonych.
Nie dopuścił się
jakiegokolwiek
obrazy
przepisów
postępowania,
która miałaby
wpływ na treść
wyroku czego
dowodła
zaprezentowana
wyżej analiza
zarzutów
apelacyjnych.**

**W ocenie Sądu
Apelacyjnego
kary
pozbawienia
wolności tak
jednostkowe jak
i łączne
wymierzone
oskarżonym są
współmierne do
stopnia ich winy
i społecznej
szkodliwości
dowodzonych
im przestępstw i
pozostają karami
sprawiedliwymi,
które należy
realizować cele
zapobiegawczo -
wychowawcze, a
także potrzeby w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.**

**5.2. Zmiana
wyroku sądu**

pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana w czynie przypisanym oskarżonemu w punkcie I (pierwszym) polegająca na ustaleniu łącznej ilości wytworzonej substancji psychotropowej siarczanu amfetaminy w ilości 32,2 litra;		
Zwięźle o powodach zmiany		
Sąd Apelacyjny poczynił ostateczne ustalenia co do ilości wyprodukowanych substancji psychotropowych przypisanych oskarżonemu w pkt. I. Szczegółowe uzasadnienie zmiany wyroku zawarte jest w analizie zarzutu I apelacji prokuratora (Ad.III.)		
5.3. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt.III	Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat za II instancję od oskarżonych: A. W. (1) 2800 złotych, T. K. 800 złotych (art. 8, art. 2 ust. 3 i 5, art. 3 ust. 1 ustawy	

***o opłatach w
sprawach
karnych i
obciążył ich w/g
zasad słuszności
po 1/4 części
kosztami
postępowania
odwoławczego w
pozostalej części
obciążył nimi
Skarb Państwa
(art. 633 k.p.k.).***

7. PODPIS